

Motion till riksdagen 2019/20:778

av **Markus Wiechel m.fl. (SD)**

Mänskliga rättigheter i utrikespolitiken

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att arbetet med mänskliga rättigheter i utvecklingsländer i högre grad ska prioritera de sociala och ekonomiska rättigheterna och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att fler stater lever upp till FN:s allmänna förklaring om mänskliga rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i arbetet för jämställdhet i högre grad verka för och lyfta upp sambandet mellan att skapa grundläggande förutsättningar för kvinnor och deras möjlighet till utveckling och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i arbetet för jämställdhet ge högre prioritet åt satsningar för att bekämpa könsrelaterat och hedersrelaterat våld samt människohandel och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i arbetet för flickors rättigheter i högre grad bör stödja insatser för att minska antalet flickaborter och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bevara tyngden i begreppet mänskliga fri- och rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i högre grad uppmärksamma och verka för barns rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att visa tydligt stöd för utsatta minoriteter och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att särskilt beakta bistånd och stöd till minoriteter och tillkännager detta för regeringen.

Sociala och ekonomiska rättigheter

I regeringens arbete med mänskliga rättigheter finns ett tydligt fokus på medborgerliga och politiska rättigheter, ett viktigt och bra arbete som Sverigedemokraterna stödjer. När det handlar om mänskliga rättigheter för människor i de minst utvecklade länderna bör det dock anses att det är viktigt att verka för att ge människor grundläggande förutsättningar att över huvud taget ha möjlighet att förändra sin livssituation på andra områden.

Flertalet fattiga människor lever på landsbygden där tillgång till livsmedel, rent vatten och säker sanitet kan vara avgörande för att nå en utveckling på andra områden och att själv kunna kämpa för andra viktiga mänskliga rättigheter. Vi anser det därför viktigt att komma ihåg att även rätten till en skälig levnadsstandard, rätten till utbildning och rätten till hälsa är grundläggande mänskliga rättigheter enligt såväl FN:s allmänna förklaring av mänskliga rättigheter som den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Insatser för exempelvis jordbruksutveckling för ökad livsmedelssäkerhet, rent vatten, grundläggande sanitet, utbildning och hälsa är också viktiga delar av arbetet för att främja mänskliga rättigheter.

Universella mänskliga fri- och rättigheter och upprätthållandet av begreppet

Grundläggande mänskliga fri- och rättigheter är universella, lika viktiga och gällande för alla människor oavsett var de bor. Med den utgångspunkten vill vi verka för att fler länder lever upp till hela FN:s deklaration om mänskliga rättigheter i stället för att med hänvisning till islam begränsa dessa i enlighet med Kairodeklarationen som år 1990 antogs av ett antal muslimska länder. I ett svenskt sammanhang ser Sverigedemokraterna däremot risken att begreppet mänskliga rättigheter urvattnas när det flitigt används för att beskriva rättigheter som svenska politiska partier ser som i och för sig önskvärda, men vilka saknar grund i internationell rätt. Vi vill därför reservera det här begreppet för rättigheter som faktiskt är internationellt erkända.

Förutsättningar för jämställdhet

I regeringens jämställdhetsarbete framhålls kvinnors deltagande på den formella arbetsmarknaden och utmaningen i att motverka ekonomiskt utanförskap. Vid jämställdhetsarbetet i utvecklingsländer är det viktigt att ge kvinnor de förutsättningar som behövs för att de över huvud taget ska ha en möjlighet att kunna delta i utbildning och bli tillgängliga för den formella arbetsmarknaden.

Många kvinnor i utvecklingsländer ägnar en stor del av sin tid åt överlevnad i form av att exempelvis hämta vatten och trygga livsmedelsförsörjningen för familjen. Något som ofta sker under bristande sanitetsförhållanden, vilket bidrar till ohälsa. Allt detta hindrar utvecklingen för kvinnor.

Flickor väljer hellre att stanna hemma än att gå till skolan på grund av avsaknad av grundläggande sanitet på skolan. Flickor måste stanna hemma för att hjälpa till med

hushållsarbete i stället för att gå till skolan och många barn blir sjuka och dör på grund av förorenat vatten.

Regeringen bör i det svenska jämställdhetsarbetet och i internationella sammanhang tydligare lyfta fram detta samband i arbetet för att skapa förutsättningar för kvinnor att kunna förbättra sina levnadsvillkor och utvecklas på samma villkor som män.

Våld mot kvinnor

I många länder har kvinnor en särskilt utsatt situation och utsätts för sexuella övergrepp och andra former av våldsytringar samtidigt som de ofta har dålig tillgång till rättsväsendet. Att kvinnor riskerar att utsättas för hedersmord, lynchning eller offentlig avrättning på grund av våldtäkt eller sex utanför äktenskapet är oacceptabelt och något som vi i Sverige bör ta starkt avstånd ifrån och rikta insatser mot. Att det dessutom saknas skydd och rättssäkerhet för kvinnor när de utsätts för dylika övergrepp gör naturligtvis saken värre. Människohandel för sexuella ändamål innebär en grov kränkning av de drabbade. Att kvinnor, och även män, genom människohandel utnyttjas för sexuella ändamål är något som måste motverkas. Bland annat genom internationell samverkan. Därför är detta insatser som i än högre grad bör prioriteras inom jämställdhetsarbetet.

Flickaborter

Enligt de grundläggande principerna i FN:s barnkonvention ska barnets rätt till liv och utveckling och barnets bästa vara vägledande i alla beslut som rör barn. I flera länder i världen, bland annat Kina och Indien, är det dock vanligt förekommande att flickor väljs bort genom aborter. Könnsselektiva aborter är fenomen som har sina rötter i ett klimat av diskriminering av kvinnor som strider mot grundläggande värderingar om jämställdhet. Det kan också skapa obalans i antalet flickor och pojkar i länder där könselektion är vanligt förekommande. Kina har som bekant stora problem med detta. Situationen kommer förhoppningsvis att förbättras efter att Kina slopat ett barnsregeln men preferensen för pojkar är fortfarande djupt kulturellt rotad.

Sverige bör i dialog med länder som exempelvis Kina samt internationella aktörer som Unicef verka för att minska antalet flickaborter. Sverigedemokraterna anser att det är en oacceptabel könsdiskriminering att flickor aborteras på grund av att de är just flickor och att detta ska motverkas. I arbetet för mänskliga rättigheter och barnens rättigheter för flickor borde det vara en mänsklig rättighet att inte aborteras för att man är av "fel" kön.

Barnens rättigheter

Sverigedemokraterna anser även att barnens rättigheter bör få ta en mycket större plats i utrikespolitiken än vad de har i dag. Enligt organisationen Water Aid dör nästan 290 000 barn under fem år varje år av diarrésjukdomar orsakade av smutsigt vatten och dålig sanitet. Det är runt 800 barn per dag, 33 barn i timman, ett barn varannan minut.

Många barn är offer för de värsta formerna av barnarbete, sexuellt utnyttjande, olika former av våld och diskriminering, barnäktenskap och könsstympning. Att barn utsätts för sådan behandling är ofattbart och något som måste motverkas. De grundläggande principerna i FN:s barnkonvention, om barnets rätt till liv och utveckling och att barnets bästa ska vara vägledande i alla beslut som rör barn, ska vara centralt i arbetet för mänskliga rättigheter i andra länder.

Minoriteter

Ofta lyckas människor överleva svåra situationer för att de håller ihop. Det handlar om att de med gemensamma intressen väljer att samverka för sin egen, sin familjs och sitt folks skull. Det är inte heller särskilt konstigt, då samarbete i alla tider gjort att människor har lyckats komma längre. Det finns dock ett betydande problem för minoriteter, då de, inte minst i länder med en stor etnisk, religiös eller kulturell mångfald är betydligt färre till antalet jämfört med majoritetsfolket och därför ibland betraktas som något annat än tillhörande det aktuella landet.

Som exempel på utsatta minoriteter som är betydligt färre till antalet än andra i grupper i sitt land kan nämnas exempelvis yazidier, mandéer, turkmener, armenier, syrianer, judar, romer och shabaker i Irak och Syrien som i dag tvingas utstå fruktansvärt förtryck. Kristna kan i många fall tillfälligt klara sig undan flykt, död eller att konvertera genom att betala ”jizya”, den muslimska skatt som exempelvis Islamiska staten inrättade när de erövat olika områden. Exempelvis yazidier är inte fullt så lyckliga, då de ses som djävulsdyrkare, vilket legitimerar de mest fanatiska islamisterna att använda unga flickor och kvinnor som sexslavar och småpojkar som barnsoldater. Yazidier har, enligt Islamiska staten, inte rätt att leva. Just minoriteter har det, oavsett vilket land de kommer ifrån, i många fall extra svårt när extremistgrupper far fram eller när landet styrs av totalitära, intoleranta och hänsynslösa ledare. Regeringen bör därför visa sitt tydliga stöd för utsatta minoriteter och särskilt beakta bistånd, och annat stöd, till minoriteter.

Markus Wiechel (SD)

Björn Söder (SD)

Tobias Andersson (SD)

Sara Gille (SD)

Ludvig Aspling (SD)

Lars Andersson (SD)